

Raamatun eräs tärkeimmistä rukouksista on, "Jumala, ole minulle syntiselle armollinen." (Luuk.18:13) Tämän rukouksen rukoili publikaani, joka ei voinut nostaa edes katsettaan rukoillakseen Jumalaa, joka on taivaissa. Hän häpesi heikkouttaan, ja rukoili rehellisen avoimesti Jumalan edessä tämän rukouksen.

Olet varmaan löytänyt itsesi tilanteesta, jossa heikkoutesi on saanut sinut lankeamaan tai ainakin horjumaan lujalta ja varmalta perustukseltasi. Jos et ole milloinkaan kokenut tällaista, et tunne Jumalaa, Hänen pyhyttään ja arvovaltaansa, nimittäin Hän on sulkenut sinutkin synnin vankilaan siksi, että Hän sinua armahtaisi.

"Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armahtaisi." Room.11:32

"Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat." Gal.3:22

Jokaisen ihmisen elämään kuuluu luontainen heikkous - toisella toiseen asiaan ja toisella se ilmenee jossain muussa. Jotkut vain eivät havaitse esimerkiksi ylpeyttään ja omahyväisyyttään synniksi, vaan kuvittelevat olevansa kovinkin virheettömiä. Onkin niin, että "joka väittää olevansa syntitön, tekee Jumalasta valhettelijan." (1.Joh.1:10)

Heikkoutemme ja vajavaisuutemme ihmisinä ajavat meitä Jumalan luokse etsimään tarvitsemaamme armahdusta. Nyt onkin paikallaan kysyä, mikä oikeuttaa meidät armoon ja anteeksiantoon? - Yksi tärkeimmistä ominaisuuksista näillä alueilla on sydämen nöyryys. Sanan perusteella nöyrä saa armon, (Jes.57:15, 66:2, Hepr.4:16, Jaak.4:6, 1.Piet.5:5) ja siksi "ole minulle syntiselle armollinen" on oikeamielinen syntisen rukous.

Raamattu antaa myös ymmärtää, että Jumalan tykönä asuu paljon anteeksiantamusta. (Jes.55:7, Apt.5:31) Samoin Sana ilmoittaa myös sen, että meillä on Puolustaja Isän tykönä, (1.Joh.2:1) ja taas toisaalla Jeesuksesta sanotaan, että Hän elää iäti rukoillakseen meidän puolestamme. (Hepr.7:25) Tämän lisäksi meille annettiin toinen toistammekin

kohtaan täällä ajassa anteeksiannon käsky, jos nyt jollakin on jotain vastaan jotakin. (Kol.3:13)

Lisäksi Jeesus antoi usein ymmärtää, että anteeksiantamattomuutemme johtaa lopulta siihen, ettemme itsekään saa Jumalan edessä anteeksi rikkomuksiamme. (Matt.6:12-15, 18:35) Toisin sanoen tulemme siihen, että

millä mitalla me mittaamme toisille, sillä mitalla meille mitataan. (Matt.7:2, Mark.4:24, Luuk.6:38) On paikallaan mitata omaa armollisuuden tarvetta siihen, miten suhtaudumme toiseen, joka on myös heikkoudessaan kompuroinut. Et ehkä (vielä) ole niin syvästi rypenyt tai langennut, kuin lähimmäisesi, mutta muista, että eräänä päivänä saatat tarvita armoa osaksesi - ehkäpä vieläkin suuremmassa ja vakavammassa lankeemuksessa.

Inhimillinen heikkoutemme tekee meistä tasa-arvoisia. Vaikka kuinka kuvittelisimme saavamme *rökittää* toinen toistamme toistemme teoista ja asesteista, loppujen lopuksi tulemme siihen, että olemme itekin samassa veneessä. Siksi toisen syntisyydestä tulee aina puhua armolliseen sävyyn.

Syntisyyden yksi tärkeä olemus on siinä, että se pyrkii hallitsemaan meitä. Niin kuin tiedät, synti masentaa ja saa omantuntonne murheelliseksi. Se saa myös hengellisen elämämme kiveyttämään. Heikkoudessa tehtyjen tekojen vaikutukset ulottuvat siis jokaiselle elämämme alueelle - ruumiin, hengen ja sielun tunteihin. Tästä Paavali hyvin selkein sanoin opettaa, että "ÄLKÖÖN SIIS SYNTI HALLITKO TEIDÄN KUOLEVAISESSA RUUMIASSANNE, NIIN ETTÄ OLETTE KUULIAISET SEN HIMOILLE." (Room.6:12)

Uskovina tiedämme, mikä on ainut lääke syntiä ja sen vaikutuksia vastaan. **Jeesuksen sovintoveri** on yhä oleva avoimena lähteenä kaikkea syntiä ja saastaisuutta vastaan. (Sak.13:1) Niin kuin ruumiimme ja vaatteemmekin me pesemme silloin, kun olemme liikaantuneet, niin tulee puhdistaa myös sielumme ja henkemme.

Tärkeää on, että tekee välittömästi parannuksen - heti, kun huomaa erehtyneensä. Itse usein saatan julistaa jopa ääneen itselleni Jeesuksen Veren kautta vapautusta - ja sitä, että en millään osa-alueella kuulu vähäisimmässäkään määrin synnille! Pakottaudun mielihäpästä, omantunnon tuskasta ja tarpeesta harjoittaa katumusharjoituksia Jeesuksen ristin juurelle. Tunnustan ja hylkään kaikki syntini pyytäen niitä anteeksi Herralta.

Näin toimiessani uskon Jeesukseen ja toimin pelkästään uskon varassa, jol-

loin Saatana ei pääse kiusaamaan minua heikkoudestani. Se ei ole läheskään aina helppoa, koska inhimillinen ihminen reagoi kyllä herkkään omaantuntoon. Omasta kokemuksesta tiedän, että Jumalan edessä parannusta tekevät ei paudu ja kovetu katkeraksi synnintekijäksi. Päinvastoin, tuo Verivirta saa ihmisen yhä herkemäksi vaistoamaan, milloin on tarvetta puhdistautua nöyrästi Jeesuksen ristin juurella. - Armohan kasvattaa meitä hylkäämään jumalattomuudet ja maailmalliset himot. (Tit.2:11-12)

Haluaisin mielelläni murtaa uskovaisuudesta täydellisuuden leiman. Jeesuksessa, ja Hänen armossaan kyllä olemme täydellisiä ja Jumalalle kelpavia, mutta itsessämme olemme heikkoja ja kompuroivia ihmisiä. Onkin miltei naurettavaa se, miksi toisen synti tai heikkous olisi pahempaa, kuin sinun tai minun synti tai heikkous! Sanaa tulee julistaa, niin kuin on kirjoitettu. Synti tulee julistaa synniksi ilman ainoakaan kompromissia, mutta sen lisäksi tulee julistaa Jumalan armollisuutta - Jumalan, joka on ennen kaikkea uskovien vapahtaja! (Ef.5:23, 1.Tim.4:10) Miksi siis täydelliset uskovaiset tarvitsevat vapautusta? - Siksi, kun he eivät ruumiin turmeltuneisuutensa tähden ole itsessään täydellisiä!

Uskovainen on täydellinen vain Jeesuksessa ja Hänen haavoissansa. Heti astuttua edemmäksi tuosta pelastuksen lähteestä, tulemme epätäydelliseksi - olitpa kuinka uskovainen hyvänsä! Jeesus *kehotti meitä olemaan täydelliset, niin kuin taivaallinen Isämmekin on täydellinen.* (Matt.5:48) Käytännössä se tarkoittaa sitä, että meidän tulee pysytellä uskon alkajassa ja sen täydelliseksi saattajassa, Jeesuksessa Kristuksessa. (Kol.1:22, 2.Tim.1:12, Hepr.12:2, 1.Piet.1:5,9) Jos olemme yhtä Jeesuksen kanssa, olemme silloin myös yhtä Jumalamme kanssa.

Onko sitten synnin tekeminen sallittua? Ei totisesti ole! Vaikka ruumiimme heikkouden tähden teemmekin syntiä, ei se ole luvallista! (Room.6:1-2) Se on, kuin luonnollisessa elämässäkkin, että joudumme aika ajoin peseytymään ja puhdistamaan vaatteemmekin - säilyttäksemme puhtautta elämässämme. Raamattu antaa ymmärtää vertaustena vanhurskaan vaatteiden tarkoitettavan vaelluksen puhtautta. Meidän tulee vaeltaa puhtaasti, - mutta jos joku syntiä tekeekin, on hänellä oleva puolustaja Isän tykönä. Se on, että saamme osaksemme armoa avuksemme oikeaan aikaan, ettei synti saisi hallita ja vallita elämäämme. (Jes.55:6)

Jumalattoman on miltei mahdotonta ymmärtää jumalista anteeksiantoa. Saatamme kuulla pilkkapuheitteita siitä, että "uskovat tekevät syntiä ja käyvät sitten sunnuntaisin kirkossa saamassa synnit anteeksi." - Jumalaton ei ymmärrä, ettei uskovan tarvitse mennä edes kirkkoon, saadakseen syntinsä anteeksi. Itse asiassa uskovainen voi

elää jatkuvassa anteeksiannon virrasa - niin suhteessa itseensä, kuin toisiin ihmisiin. Silloin **synnin valta kukistuu**, kun heikkoutemme ei saa enää hallintavaltaa elämässämme. Esimerkkinä voisin mainita oman perheeni, jossa tiedämme meidän jokaisen vuorollaan tekävän virhearvioita, ajattelevan nurjasti, tekävän asioita joita ei pitäisi - halusimmepa sitä tai emme. Kuitenkin elämme sulassa sovussa ja anteeksiannon jatkuvassa *huuhtelussa*. Se antaa meille jatkuvasti uusia mahdollisuuksia yrittää paremmin ja ennen kaikkea kasvaa sitä kohti, jolloin opimme arvostamaan ja rakastamaan yhä enemmän toinen toistamme.

Saadessamme toinen toiseltamme anteeksiantoa, meissä kasvaa mieli, jossa on jotain jumalista alkuperää. Jos jossain kohdin olen erehtynyt, mutta huomaan, että sen ei anneta tulla vaikuttavaksi tekijäksi perheemme keskelle, minuun syntyy hillitön tahto olla uusimatta omaa virhettäni. Alan vähitellen ymmärtää, miten suurta viisautta onkaan jumalinen armokäsitys yhdessä läpitunkevan jumalisen rakkauden kanssa!

- Rukoilethan vielä kanssani:

Taivaallinen Isä, auta meitä Poikasi Jeesuksen nimen tähden, ettei syntyisi hallintavaltaa meidän sielussamme, hengessämme ja ruumiissamme. Herra, päästä meidät pahasta! Älä ota pois Pyhää Henkeäsi, mutta ota pois pahat tekemme, Jeesuksen nimessä!

Herra, ole armollinen meille, ja anna voimaa vastustaa syntiä. Kiitos Jeesus, että saamme tehdä parannusta kasvojesi edessä. Vaikka heikkoudessamme emme onnistuisikaan siinä, vapauta meidät lupauksesi mukaan!

Anna syntimme anteeksi ja puhdista tunteemme, Sinä, Herramme, joka synnytit meidät Jumalan lapsiksi!

Puhdista meidät, että olisimme puhtaat! paranna meidät, että olisimme parannetut!

Kiitos Isä, että olet tämän kaiken viisaaksi juuri näin nähnyt! Anna voimasi vaikuttaa armosi tähden!

Kiitos vapautuksesta Jeesuksen lunastusveren voimassa! Kiitos Jeesus, että Sinä voitit synnin vallan puolestamme, että me saisimme olla vapaita elämään Jumalan lasten elämää!

Ole Herrani, ylistetty, kiitetty ja paltettu - nyt, ja ikuisesta ikuiseseen!

- Aamen -

